

Андрющенко Анастасія Олександрівна

студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН УКРАЇНИ

Міжнародні економічні відносини на сьогодні є ефективним засобом прискорення економічного розвитку, прискорення науково-технічного прогресу та за допомогою яких розвиток локальних економічних систем прогресує. Взагалі, міжнародні відносини — система господарських зв'язків між різними державами, яка ґрунтується на основі міжнародного розподілу праці, продуктивних сил та обміну товарами у міжнародних масштабах. Налагодження зв'язків з іншими державами позитивно впливає та сприяє підвищенню розвитку національної економіки. Це дає змогу залучати досвід ведення господарства сусідніх країн, бути сповіщеними про досягнення науково-технічного прогресу, користуватися новітніми технологіями. Враховуючи трансформаційні зміни в геополітичному та економічному житті України, прагнення нашої країни вступити до Європейського союзу наштовхує на розробку загальної концепції та стратегії щодо розвитку міжнародних економічних відносин України. Це означає інтеграцію України у світове господарство як самостійного суб'єкта. Оскільки України залежить як від експорту, так і від імпорту, то визначення напрямку розвитку зовнішньоекономічної політики є важливим [1].

На сучасному етапі поглиблюються процеси глобалізації та інтеграції, світ інтернаціоналізується, всі країни світу прагнуть до створення єдиного світового ринку. Національна економіка має відповідати світовим тенденціям та має стати базисом для визначення подальших інтеграційних перспектив країни[2]. Співробітництво з країнами ЄС та поглиблення співпраці зі світовим економічним співробітництвом визначені як зовнішньоекономічний пріоритет нашої країни, тому орієнтація на перспективи розвитку зміцнить позиції України у системи міжнародних відносин. Розвиток міжнародного бізнесу в умовах глобальної економіки та інтернаціоналізації створює умови для розвитку всіх його форм, а також необхідним є поглиблення міжнародних зв'язків у сфері виробництва, обміну, споживання, руху основних виробничих факторів та фінансового забезпечення даних процесів на основні міжнародних інвестиційних ресурсів.

Державна незалежність України обумовила вихід нашої країни на міжнародну арену як самостійного суб'єкту, проте вона не мала достатнього досвіду самореалізації у сфері міжнародних економічних відносин. Ця проблема полягає в недосвідченості щодо ведення роботи

самостійно на зовнішніх ринках, відсутність цивілізаційної нормативно-правової бази на основі міжнародних стандартів. Гармонізацію співпраці з міжнародними партнерами Україні забезпечить визначеність на шляху входження в систему світового економічного простору. Тісна співпраця з Європейським Союзом націлює нашу країну на значні структурні перетворення економічної системи, поліпшення інвестиційного клімату, створення конкурентоздатного експортноорієнтованого виробництва, перебудову освітньої системи та підвищення кваліфікації кадрового потенціалу України.

Говорячи про сучасні міжнародні економічні відносини зараз: в європейському вимірі Україна має досить потужний економічний потенціал. Це визначається насамперед розмірами її території (604 тис. км²), що займає друге місце в Європі [3]. Економічний потенціал України, в першу чергу, залежить від таких чинників, як: природні, трудові ресурси та науково-технічна база. Україна має значний природно-ресурсний потенціал та сприятливі агрокліматичні умови, що дає змогу перетворення на великий регіон сільськогосподарського виробництва. Також Україна використовує значні трудові ресурси та широкий ринок збуту споживчих товарів. Взагалі, економіко-географічне положення України дуже вигідне для міжнародного територіального поділу праці.

Сьогодні Україна є учасником багатьох міжнародних організацій, насамперед вона є учасником ООН. Україна була однією з 51 країн-засновників, які в 1945 році підписали Статус цієї організації. Важливого значення набувають відносини з кредитно-фінансовими організаціями (це МВФ, Всесвітній банк та Світова організація торгівлі) [4]. Набуття статусу члена СОТ надає Україні більшого залучення до міжнародного поділу праці, зовнішньоторговельна діяльність характеризуватиметься прискореною динамікою. Також Україна співпрацює з іноземними комерційними банками та залучає іноземні інвестиції в економіку країни.

Тобто економічна політика українського уряду повинна бути спрямована на розкриття та ефективне використання значного ресурсного, виробничого та інтелектуального потенціалу країни, має бути здійснено реформування соціальної політики та формування дієвого ринку праці, реформи в галузі житлово-комунального господарства, створення конкурентного середовища, сприятливого для соціально-економічного розвитку, підвищення енергоефективності української економіки та розширення зовнішньоторговельних відносин.

Список використаних джерел

1. Григорова-Беренда Л.І. Аналіз основних положень державної програми підтримки експортної діяльності підприємств / Л.І. Григорова-Беренда // Бизнес Информ. – 2011. - № 11. - С. 18-21 8. 3.

2. Голиков А.П. Економіка України: навч. посіб. / А.П. Голиков, Н.А. Казакова, О.А. Шуба. — К.: Знання, 2009. — 286 с. 5.
3. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]: офіційний веб-сайт. — Режим доступу: [http:// www.ukrstat.gov.ua](http://www.ukrstat.gov.ua). — Назва з екрану.
4. Мировое хозяйство и международные экономические отношения: Учебное пособие / [Артеменко Г.П., Багров Н.В., Голиков А.П. и др.]; под ред. А.П. Голикова. — Симферополь: СОНАТ, 2003. — 432 с.

Ключові слова: міжнародні відносини, світове господарство, національна економіка, інтеграція, глобалізація.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Штуца В. М.

Біденко Олександр Віталійович

студент 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ЕКОНОМІЧНО-ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ В УКРАЇНІ

В умовах глобалізації світового господарства, коли поступово згладжуються економічні кордони між країнами, особливого значення для розвитку вітчизняних підприємств набуває зовнішньоекономічна діяльність підприємства у контексті здійснення експортних операцій. Адже просування вітчизняних товарів на світовий ринок дає можливість розширити ринки збуту для українського товаровиробника та збільшити його дохід, що матиме позитивні зміни як для самого суб'єкту господарювання, так і для держави в цілому.

Характерною особливістю сучасного стану розвитку експортної діяльності в Україні є глибокі зміни у співвідношенні динаміки можливостей загальнодержавного, регіонального та локального рівнів експортної діяльності і відповідно посилення експортної активності підприємств. Формування якісно нового рівня взаємовідносин України із світовим співтовариством потребує глибокого вивчення об'єктивних основ та обґрунтування практичних шляхів розгортання більш активної участі її в експортній діяльності, розширення їх повноважень в організації і розвитку цього процесу, дослідження економіко-правових основ такої діяльності.

Основними організаційно-функціональними варіантами забезпечення експортних операцій підприємства в Україні є: прямий спосіб здійснення експортних операцій; непрямий спосіб здійснення експортних операцій. Кожен з них має переваги та недоліки. Вважаємо